

[Kaj Poulsen]

rings problem, når udgifterne begynder at stige, kan vi jo være ligeglade. Det er kortsigtet. Man burde have holdt sig fra en sådan ordning og have kørt videre med den nuværende finansieringsform.

Vi har stillet ændringsforslag til lovforslaget om, at vi skal have bygget 12.000 almennyttige boliger om året. Det gør vi, fordi der er behov for 12.000 almennyttige boliger om året. Boligkøerne i de almennyttige selskaber har udviklet sig i de sidste år, sådan at vi simpelt hen er nødt til at få bygget flere boliger. Men vi gør det så sandelig også, fordi den passivitet, vi har set regeringen har haft, hvad angår byggetempoet i dette land, ikke gerne skulle have lov til at vare længere. Vi må have gang i byggeriet og få skabt nogle arbejdspladser.

Vi vil føre boligbyggeriloven tilbage til det, den var, før denne regering tiltrådte og nedskar boligbyggeriet, forøgede arbejdsløsheden inden for byggesektoren. Det mener vi bestemt at der ikke er brug for nu, og derfor har vi stillet ændringsforslag, som fører denne lovgivning tilbage til det, den var, før denne regering trådte til.

Jeg skal sluttelig omtale § 93, hvor ministeren har foreslået indført en straffebestemmelse. Ministeren har ikke forklaret folketinget, ministeren har ikke forklaret udvalget, hvad den straffebestemmelse skal indeholde. Man har ikke fortalt, hvad det er, man skal straffe. Ministeren har nedsat et udvalg, som skal se på de almennyttige boligselskabers økonomicirkulærer og deres tilsyn og deres revision m.v. Vi synes, det er overordentlig fornuftigt, at man undersøger disse sager. Vi synes, det er rimeligt, at man undersøger, om der skal laves nogle ændringer på disse områder, således at vi kan få rettet lovgivningen og cirkulærene til. Men hvorfor i alverden regeringen gennemfører en straf uden at vide, hvad der skal straffes for, det forstår vi ikke.

Da regeringen fik tilsendt kammeradvokatens redegørelse om problemerne i KAB, kunne ministeren ikke dy sig. Ministeren skulle bruge denne sag til – på trods af at der ikke i redegørelsen er noget grundlag for det – at lave en hetz imod det almennyttige byggeri. Ministeren skulle altså bruge denne § 93 for at gøre sine ord fra dengang til sandhed.

Vi har anbefalet ministeren at vente på dette udvalgsarbejde, sådan at ministeren og folketinget ved, hvad det er for straffebestemmelser, de indfører, og for hvad de indfører dem. Jeg kunne forstå af førstebehandlingen, at det radikale venstre også var usikkert over for denne bestemmelse, men nu er der altså indgået forlig, har jeg forstået, om, at det radikale venstre vil gennemføre den.

Kunne man bare have fået at vide af ministeren her i salen eller i udvalget, hvad det var, KAB, som ministeren har hentydet til, har gjort forkert, og hvad det var, det skulle have gjort anderledes – specielt måske det sidste: hvad det skulle have gjort anderledes for ikke at komme i den situation – så kunne man måske have fået en vejledning om, hvad det er, ministeren mener med sit ændringsforslag. Men det har ikke været muligt, måske på grund af, at kammeradvokaten ikke har kunnet pege på, hvad der har været gjort forkert, men tværtimod har sagt, at det forretningsmæssigt og set ud fra boligselskabets synspunkt har været fornuftige dispositioner, der har været truffet, men at det er andre ting, der har gjort, at grundpriserne er løbet løbsk. Det er svært på grundlag af kammeradvokatens redegørelse at pege på nogle ting, der kunne motivere en sanktionsbestemmelse som den, ministeren her har foreslået – uden at vide, hvad han ville bruge den til.

Agnete Laustsen (KF):

Der er unægtelig noget, der tyder på, at det eneste, vi i denne sag kan blive enige om, er den foreslåede sammenskrivning af boligbyggeriloven og indeksstøtteloven. Det er selvfølgelig rart, at der er noget, vi kan være enige om, for vi må unægtelig indrømme, at herefter skilles vandene, hvad de mange ændringsforslag også taler deres tydelige sprog om.

Selv om den samlede kvota for støttet byggeri opretholdes på det hidtidige, høje niveau, 15.800, fortsætter uenigheden om fordelingen, idet socialdemokratiet fortsat ønsker det almennyttige byggeris dominans bibeholdt samt udvidelse af kvotaen for ungdomsboliger med hele 1.000 boliger, mens vi fra konservativ side går ind for et mere variabelt boligudbud og derfor lægger vægt på, at der sker en forskydning mod andelsboliger.